

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Антоніка Олега Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 246 Кримінального кодексу України

Київ
1 лютого 2024 року
№ 23-3(II)/2024

Справа № 3-214/2023(399/23)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Юровська Галина Валентинівна,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Антоніка Олега Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 246 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Антонік О.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 13, частинам першій, третій статті 41 Конституції України (конституційність) статтю 246 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс) щодо незаконної порубки або незаконного перевезення, зберігання, збуту лісу.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Ріпкинський районний суд Чернігівської області вироком від 25 січня 2021 року визнав Антоніка О.В. винним у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною четвертою статті 246 Кодексу, – „незаконній порубці дерев у захисних лісових насадженнях, що спричинило тяжкі наслідки“, та призначив йому покарання „у виді п’яти років шести місяців позбавлення волі“.

Чернігівський апеляційний суд ухвалою від 24 травня 2021 року апеляційну скаргу Антоніка О.В. (із доповненням адвоката Фесюка М.І. в інтересах обвинуваченого) залишив без задоволення, а вирок суду першої інстанції – без змін.

Колегія суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду постановою від 9 грудня 2021 року зазначені судові рішення залишила без змін, а касаційні скарги Антоніка О.В., захисників Бредюка О.М. і Фесюка М.І. – без задоволення.

1.2. Автор клопотання вважає, що стаття 246 Кодексу є неконституційною, оскільки „вона грубо порушує статтю 13 Конституції України“. На його думку, із приписів статті 13, частин першої, третьої статті 41 Основного Закону України випливає, зокрема, що „держава забезпечує захист прав усіх суб’єктів права власності і господарювання“; „кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, а також для задоволення своїх потреб можна користуватися об’єктами права державної та комунальної власності, а стаття 246... це повністю забороняє“, тому стаття 246 Кодексу „є неконституційною і внаслідок застосування закону зазнало порушення гарантоване Конституцією України право людини – право власності і господарювання“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Антонік О.В. цитує норми Конституції України, Кодексу, а також посилається на судові рішення у його справі, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що остаточним судовим рішенням у справі Антоніка О.В. є постанова Колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 9 грудня 2021 року, а конституційну скаргу подано до Конституційного Суду України 12 грудня 2023 року. Тобто строк подання конституційної скарги, установлений пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, пропущено. Клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги Антонік О.В. не заявив.

До того ж автор клопотання фактично лише висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі та власне розуміння приписів статті 13, частин першої, третьої статті 41 Конституції України щодо гарантування „права власності і господарювання“, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо

неконституційності статті 246 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Антоніка Олега Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 246 Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**